

СОЮЗ СОЦІАЛІСТИЧНИХ РАДЯНСЬКИХ РЕПУБЛІК НА СХОДІ ЄВРОПИ.

ДОГОВІР ПРО СТВОРЕННЯ СОЮЗУ СОЦІАЛІСТИЧНИХ РАДЯНСЬКИХ РЕПУБЛІК.

Підписаний делегатами Радянської Росії, України, Білорусії та Закавказзя і заслужаний на Установчий З'їзд Союзних Республік договір має наступний зміст:

"Російська Соціалістична Федеративна Соціалістична Республіка (Р.С.Ф.С.Р.), Українська Соціалістична Радянська Республіка (У.С.Р.Р.), Білоруська Соціалістична Радянська Республіка (Б.С.Р.Р.) і Закавказька Соціалістична Федеративна Радянська Республіка (Грузія, Азербайджан і Вірменія) складають сей союзний договір про об'єднання в одну союзну державу — "Союз Соціалістичних Радянських Республік" — на таких основах:

1) До компетенції Союзу Соц. Рад. Республік — в особі його найвищих органів — належить: а) репрезентування Союзу в міжнародних зносинах; б) зміна зовнішніх кордонів Союзу; в) укладання договорів про прийняття до Союзу нових республік; г) проголошення війни і закінчення миру; д) переведення зовнішніх державних позичок; е) ратифікація міжнародних договорів; ж) встановлення основ зовнішньої і внутрішньої торгівлі; з) встановлення основ загального плану всього народного господарства Союзу а також укладання концесійних договорів; і) регулювання транспортної і поштово-телеграфічної справи; к) встановлення основ організації збройних сил Союзу Соц. Рад. Республік; л) затвердження єдиного державного бюджету С.С.Р.Р., встановлення монетної, грошової і кредитної системи, а також системи загальносоюзних, республіканських і місцевих податків; м) встановлення загальних засад земельного устрою і землекористування, а також користування багатствами в лоні землі, лісами і водами по цілій території Союзу; н) загальне союзне законодавство про переселення; о) встановлення основ організації суду і ведення судового процесу, а також громадського і кримінального законодавства; п) встановлення основних законів про працю; р) встановлення загальних підвалин народної освіти; с) встановлення загальних законів в царині охорони народного здоров'я; т) встановлення системи міри та ваги; у) організація загальносоюзної системи; ф) основне законодавство в царині союзового громадянства і прав чужинців; з) право загальної амністії; и) скасування постанов З'їздів Рад, Центральних Виконавчих Комітетів і Рад Народних Комісарів Союзних Республік, що порушують союзний договір.

2. Верховним органом влади Союзу Соц. Рад. Республік є: З'їзд Рад Союзу Соц. Рад. Республік, а в часі між З'їздами — Центральний Виконавчий Комітет С.С.Р.Р.

3. З'їзд Рад С.С.Р.Р. складається з представників городських (міських) рад — з розрахунку 1 депутат на 25.000 виборців — і представників губерніяльних з'їздів рад — з розрахунку 1 депутат на 125.000 мешканців.

4. Делегати на З'їзд Рад С.С.Р.Р. вибирають ся на губернських з'їздах рад.

5. Чергові З'їзди Рад С.С.Р.Р. скликають ся Ц.В.К. С.С.Р.Р. один раз на рік; надзвичайні з'їзди скликають ся Ц.В.К. С.С.Р.Р. по його власній постанові або по вимозі не менше як двох союзних республік.

6. З'їзд Рад Союзу Соц. Рад. Республік вибирає Ц.В.К. з представників союзних республік — пропорційно до населення кожної, всього в числі 371 члена.

7. Чергові сесії Ц.В.К. С.С.Р.Р. скликають ся три рази на рік. Надзвичайні сесії скликають ся по постанові президії Ц.В.К. Союзу або по вимозі Рад Нар. Комісарів Союзу Соц. Рад. Республік а також Ц.В.К. одної з союзних республік.

8. З'їзди Рад і сесії Ц.В.К. С.С.Р.Р. скликають ся в столицях союзних республік по черзі, що встановлюється президією Ц.В.К. Союзу Соц. Рад. Республік.

9. Ц.В.К. С.С.Р.Р. вибирає президію, котра є висшим органом влади Союзу в період між сесіями Ц.В.К. Союзу.

10. Президія Ц.В.К. Союзу Соц. Рад. Республік вибирається в складі 19 членів, з котрих Ц.В.К. Союзу вибирає 4 члени Ц.В.К. Союзу — відповідно до числа союзних республік.

11. Виконавчим органом Ц.В.К. Союзу є Рада Народних Комісарів С.С.Р.Р. (Раднарком Союзу), котра вибирається Ц.В.К. Союзу на час повноважень останнього, в складі: Голови Ради Народних Комісарів Союзу, Заступників Голови, народного комісара закордонних справ, народного комісара військових і морських справ, народного комісара зовнішньої торгівлі, нар. комісара комунікацій (шляхів), нар. комісара пошти і телеграфів, нар. комісара робітничо-селянської інспекції, Голови Висшої Ради Народного Господарства, нар. комісара праці, нар. комісара продовольчих справ, народного комісара фінансів.

12. З метою зміцнення революційної законності на території Союзу Соц. Рад. Республік і об'єднання зусиль союзних республік по боротьбі з контрреволюцією, засновується при Ц.В.К. С.С.Р.Р. Верховний Суд з функціями верховної судової контролю, — а при Раді Народних Комісарів Союзу — об'єднаний орган Державного Політичного Управління, голова котрого входить в Р.Н.К. Союзу з правом дорадчого голосу.

13. Декрети і постанови Раднаркому С.С.Р.Р. обов'язкові для всіх союзних республік і переводяться ся в жите безпосередньо на всій території Союзу.

14. Декрети і постанови Ц.В.К. і Раднаркому Союзу друкують ся на мовах, які є загальною мовою в союзних республіках (російській, українській, білоруській, грузинській, вірменській, тюркській).

15. Центральні Виконавчі Комітети Союзних Республік опротестовують декрети і постанови Раднаркому Союзу перед президією Ц.В.К. С.С.Р.Р., не припиняючи виконання їх.

16. Постанови і розпорядження Р.Н.К. Союзу Соц. Рад. Республік можуть бути скасовані тільки Ц.В.К. С.С.Р.Р., його президією; розпорядження ж окремих Народних Комісарів С.С.Р.Р. можуть бути скасовані Ц.В.К. С.С.Р.Р., його президією і Раднаркомом Союзу.

17. Розпорядження Народних Комісарів С.С.Р.Р. можуть бути припинені Центр. Вик. Комітетами або президіями Ц.В.К. союзних республік тільки у виключних випадках, коли дані розпорядження явно не відповідають постановам Раднаркому або Ц.В.К. С.С.Р.Р. Про сплинене розпорядження Ц.В.К. або президія Ц.В.К. союзних республік негайно повідомляє Рад Народних Комісарів С.С.Р.Р. відповідного Народного Комісара С.С.Р.Р.

18. В склад Рад Народних Комісарів союзних республік входять: Голова Ради Народних Комісарів, Заступники Голови, Голова Висшої Ради Народного Господарства, народний комісар земельних справ, нар. комісар продовольчих справ, нар. комісар фінансів, нар. комісар праці, нар. комісар внутрішніх справ, нар. комісар юстиції, нар. комісар робітничо-селянської інспекції, нар. комісар освіти, нар. комісар охорони здоров'я, нар. комісар соціального забезпечення, нар. комісар національних справ, а також — з правом дорадчого голосу входять уповноважені наркоматів Союзу: закордонних справ, військових і морських справ, зовнішньої торгівлі, шляхів і пошти та телеграфів.

19. Висша Рада Народного Господарства і Народні Комісаріати: продовольчих справ,

фінансів, праці і робітничо-селянської інспекції союзних республік, підлягаючи безпосередньо Ц.В.К. і Раднаркомом союзних республік, керують ся в своїй діяльності розпорядженнями відповідних Народних Комісарів С.С.Р.Р.

20. Республіки, що входять в склад Союзу, мають свої бюджети, котрі є складовими частинами загальносоюзного бюджету, який затверджується Ц.В.К. Союзу. Бюджети республік в їх прибутковій і видатковій частині встановлюються Ц.В.К. Союзу. Перечислені прибутків і розміри прибуткових відчислень, що йдуть на створення бюджетів союзних республік, встановлює Ц.В.К. Союзу.

21. Для громадян Союзу встановлюється єдине союзове громадянство.

22. Союз Соц. Рад. Республік має свій прапор, герб і державну печатку.

23. Столицею Союзу С.С.Р. Республік є місто Москва.

24. Союзні республіки вносять у свої конституції зміни відповідно до свого договору.

25. Затвердження, зміни і доповнення союзового договору належить виключно до компетенції З'їзду Рад С.С.Р.Р.

26. За кожну з союзних республік зберігається право вільного виходу зі Союзу.

Підписали члени повноважених делегацій від Р.С.Ф.С.Р., У.С.Р.Р., Б.С.Р.Р., С.С.Р.Р. 30 грудня 1922 р. в Москві."

ПРИЧИНИ МАЙБУТНЬОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ.

Французькі імперіялісти сповняли вже свої погрози, якими вони від кількох місяців застрашували Німеччину і Англію. Після парижської конференції, яка відбулася в перших днях січня та на якій наступив явний розрив між французькими та англійськими імперіялістами, Франція об'єднала своїми військами Рурський басейн — серце німецької вуглевої та сталевий промисловості. Сей дуже ризикований крок Франції вважається пресою всього світа як фрізний заповіт нової світової війни. Рурський басейн сам по собі є невеличка територія, завбільшки одного східно-галицького повіту. Після першої світової війни великі європейські грабінжники та їх прихильники, як Франція, Італія, Польща і Румунія, захопили в стору біля чужих просторів, чим Рурський басейн, та проте нікому й не спало на думку про нову світову війну. Вся суть справи лежить в тому, що ті простори не мали для світового капіталу того величезного значення, що його має Рурський басейн. На невеличкій території Рурського басейну перебігають ся інтереси англійських та французьких великих промисловців і банківських королів і суперечність їхніх інтересів неминуемо приведе до нового проливу крові.

Суперечність англійсько-французького капіталу.

Вже від півтора століть поміж англійським та французьким капіталом ведеть ся завзята боротьба за захоплення в свої руки всіх впливів над європейським суходолом. Інші європейські держави грали в цій боротьбі тільки туля роль, яку призначив їм англійський капітал, який мав завжди ініціативу в своїх руках. Почавши від Великої Французької Революції аж до франко-прусської війни 1871 року, Англія вміла нащокувати по черзі до Німеччини, до Австрії, до Італії або Голландії до війни проти Франції, щоб таким робом постійно ослаблювати її сили і тим самим запевнити собі перше місце. Завданням англійської дипломатії було розділити політичним кордоном промислово високо розвинені простори північної Франції і південної Бельгії та глядіти за тим, щоб вуглеві та залізні терени північно-східної Франції і західної Німеччини були розділені на дві частини та щоб вони ніколи не попали в одні руки. Ці простори, об'єднані в одну господарчу цілість, були би страшною загрозою для англійської важкої промисловості, яка була підставою англійської переваги в Європі.

Німецький імперіялізм.

Після побідної війни в 1871 році Пруси забрали у Франції Альзас і Лотарингію і в купі з тим єдині на ті часи копальні залізної руди в північно-східній частині Франції. Об'єднання альзаської залізної руди з коксувими вуглем Рурського басейну дало Німеччині можливість в короткому часі розвинути свою надресурсну важку промисловість до того міру, що вона почала поважно загрожувати своїй конкурентці — англійській промисловості.

Такий буржуазний дипломат.

Французька дипломатія розуміла, що займаючи Рурський басейн, натрапить на опір з німецького й англійського боку. Обезброєна Німеччина не могла ставити ніякого

опору. Треба було тільки вичекати догідного моменту, коли Англія буде мати зв'язані руки іншою справою і тим самим не зможе перешкодити Франції в переведенні її плану окупації. Нагода для того найшла ся при кінці минулого року. За немолою допомогою з боку Франції ангорська Туреччина викинула з Анатолії англійського попіхача Грецію і стала зі своєю армією перед Константинополем, який находив ся в руках антантських союзників. Коли Туреччина зажадала віддачі Константинополя, тоді Франція покинула босфорський пролив та полишила саму Англію обороняти свої інтереси в Туреччині, то є турецькі проливи і мусульські нафтові терени. Так прийшло до конфлікту між Англією і Туреччиною, який мав той наслідок, що Англія мусіла звернути свої військи проти турецької армії. Той момент, коли англійські сили були зв'язані на Близькому Сході, Франція вважала найбільш догідним для переведення свого плану окупації Рурського басейну. Щоби прикрити свої властиві імперіялістичні плани, Франція займаючи Рурський басейн трубить на весь світ, що окупація являється ся тільки карою для Німеччини за те, що вона не виплатила своїх воєнних відшкодувань.

Що буде далі?

За останні дні Франція заняла не тільки копальні вугля Рурського басейну, але посулулась ще далі на схід, забіраючи в свої руки майже всю надресурсну німецьку промисловість. Мачу німецьке вугле і німецьку промисловість до своїх послуг, французькі імперіялісти зможуть в короткому часі підготувати всю необхідну для повалення англійської гегемонії над Європою. Англійський капітал, не бажаючи дати собі вирвати з рук той гегемонії, мусить зараз же заставити Францію відмовити ся від здійснення своїх планів, то значить, забрати назад свою військову з правого берега Рену. Поскільки англійським дипломатам не вдалось ся зробити сего мирним шляхом, то з'являється ся, що тоді Англія погодиться з Туреччиною і передасть всю ту справу до рук своїх генералів. Французька буржуазія покине не зраджує найменшої охоти до того, щоб завернути з тієї дороги, якою пустилась вона іти. Бо Франція скоро не найде такої другої нагоди для здійснення своїх імперіялістичних намірів, як тепер. Тому то давня суперечність інтересів капіталістичної Англії і Франції може з приводу окупації Рурського басейну дуже легко привести до нової світової катастрофи. Вихід нової війни може наступити тільки тоді, коли англійським та французьким капіталістам вдалось ся сполучити серед своїх робітничих мас "високо-культурні" та інші "демократичні" клічі, під якими заставлять вони ті маси класти свої голови за властиві інтереси лондонської і парижської біржі. Німецькі капіталісти відіграють в тій війні тільки таку роль, яку подіють їм Лондон.

Осип Іванович.

Безпосередня причина заняття Рурського басейну.

Французький капітал, вступаючи в світову війну, мав теж і свої власні плани. Німецька промисловість, яка була для англійського поки що тільки поважною конкуренткою, та сама промисловість вже дусила слабшу французьку. Тому то французький капітал, бажаючи стати першорядним світовим чинником, мусив теж в першу чергу знищити німецьке господарство. Оспівуючи ся через Версальський договір, французький капітал тим же не вдоволюся. Йому пригалав ся заповіт його діда, а іменню: добути гегемонію в Європі через знищення Англії. Якими шляхами належало би йти, щоб досягнути цього благородного мету, се показала вже історія Німеччини за останніх тридцять — сорок років. Треба було розвинути французьку важку промисловість, яка могла би побивати англійську, а для того треба окрім Альзасу і Лотарингії мати ще й Рурський басейн. Окрім коксувого вугля, без якого неможливо розвиток важкої промисловості, Рурський басейн має ще й наймодерніший улаштований сталеві заводи, тільки треба їх заставити працювати по планам французьких імперіялістів.

Се є властиві, велико-імперіялістичні плани сучасної капіталістичної Франції. Одною з перших передумов для здійснення тих планів є заняття Рурського басейну.

Такий буржуазний дипломат.

Французька дипломатія розуміла, що займаючи Рурський басейн, натрапить на опір з німецького й англійського боку. Обезброєна Німеччина не могла ставити ніякого

опору. Треба було тільки вичекати догідного моменту, коли Англія буде мати зв'язані руки іншою справою і тим самим не зможе перешкодити Франції в переведенні її плану окупації. Нагода для того найшла ся при кінці минулого року. За немолою допомогою з боку Франції ангорська Туреччина викинула з Анатолії англійського попіхача Грецію і стала зі своєю армією перед Константинополем, який находив ся в руках антантських союзників. Коли Туреччина зажадала віддачі Константинополя, тоді Франція покинула босфорський пролив та полишила саму Англію обороняти свої інтереси в Туреччині, то є турецькі проливи і мусульські нафтові терени. Так прийшло до конфлікту між Англією і Туреччиною, який мав той наслідок, що Англія мусіла звернути свої військи проти турецької армії. Той момент, коли англійські сили були зв'язані на Близькому Сході, Франція вважала найбільш догідним для переведення свого плану окупації Рурського басейну. Щоби прикрити свої властиві імперіялістичні плани, Франція займаючи Рурський басейн трубить на весь світ, що окупація являється ся тільки карою для Німеччини за те, що вона не виплатила своїх воєнних відшкодувань.

Що буде далі?

За останні дні Франція заняла не тільки копальні вугля Рурського басейну, але посулулась ще далі на схід, забіраючи в свої руки майже всю надресурсну німецьку промисловість. Мачу німецьке вугле і німецьку промисловість до своїх послуг, французькі імперіялісти зможуть в короткому часі підготувати всю необхідну для повалення англійської гегемонії над Європою. Англійський капітал, не бажаючи дати собі вирвати з рук той гегемонії, мусить зараз же заставити Францію відмовити ся від здійснення своїх планів, то значить, забрати назад свою військову з правого берега Рену. Поскільки англійським дипломатам не вдалось ся зробити сего мирним шляхом, то з'являється ся, що тоді Англія погодиться з Туреччиною і передасть всю ту справу до рук своїх генералів. Французька буржуазія покине не зраджує найменшої охоти до того, щоб завернути з тієї дороги, якою пустилась вона іти. Бо Франція скоро не найде такої другої нагоди для здійснення своїх імперіялістичних намірів, як тепер. Тому то давня суперечність інтересів капіталістичної Англії і Франції може з приводу окупації Рурського басейну дуже легко привести до нової світової катастрофи. Вихід нової війни може наступити тільки тоді, коли англійським та французьким капіталістам вдалось ся сполучити серед своїх робітничих мас "високо-культурні" та інші "демократичні" клічі, під якими заставлять вони ті маси класти свої голови за властиві інтереси лондонської і парижської біржі. Німецькі капіталісти відіграють в тій війні тільки таку роль, яку подіють їм Лондон.

Осип Іванович.

Безпосередня причина заняття Рурського басейну.

Французький капітал, вступаючи в світову війну, мав теж і свої власні плани. Німецька промисловість, яка була для англійського поки що тільки поважною конкуренткою, та сама промисловість вже дусила слабшу французьку. Тому то французький капітал, бажаючи стати першорядним світовим чинником, мусив теж в першу чергу знищити німецьке господарство. Оспівуючи ся через Версальський договір, французький капітал тим же не вдоволюся. Йому пригалав ся заповіт його діда, а іменню: добути гегемонію в Європі через знищення Англії. Якими шляхами належало би йти, щоб досягнути цього благородного мету, се показала вже історія Німеччини за останніх тридцять — сорок років. Треба було розвинути французьку важку промисловість, яка могла би побивати англійську, а для того треба окрім Альзасу і Лотарингії мати ще й Рурський басейн. Окрім коксувого вугля, без якого неможливо розвиток важкої промисловості, Рурський басейн має ще й наймодерніший улаштований сталеві заводи, тільки треба їх заставити працювати по планам французьких імперіялістів.

Се є властиві, велико-імперіялістичні плани сучасної капіталістичної Франції. Одною з перших передумов для здійснення тих планів є заняття Рурського басейну.

Такий буржуазний дипломат.

Французька дипломатія розуміла, що займаючи Рурський басейн, натрапить на опір з німецького й англійського боку. Обезброєна Німеччина не могла ставити ніякого

опору. Треба було тільки вичекати догідного моменту, коли Англія буде мати зв'язані руки іншою справою і тим самим не зможе перешкодити Франції в переведенні її плану окупації. Нагода для того найшла ся при кінці минулого року. За немолою допомогою з боку Франції ангорська Туреччина викинула з Анатолії англійського попіхача Грецію і стала зі своєю армією перед Константинополем, який находив ся в руках антантських союзників. Коли Туреччина зажадала віддачі Константинополя, тоді Франція покинула босфорський пролив та полишила саму Англію обороняти свої інтереси в Туреччині, то є турецькі проливи і мусульські нафтові терени. Так прийшло до конфлікту між Англією і Туреччиною, який мав той наслідок, що Англія мусіла звернути свої військи проти турецької армії. Той момент, коли англійські сили були зв'язані на Близькому Сході, Франція вважала найбільш догідним для переведення свого плану окупації Рурського басейну. Щоби прикрити свої властиві імперіялістичні плани, Франція займаючи Рурський басейн трубить на весь світ, що окупація являється ся тільки карою для Німеччини за те, що вона не виплатила своїх воєнних відшкодувань.

Що буде далі?

За останні дні Франція заняла не тільки копальні вугля Рурського басейну, але посулулась ще далі на схід, забіраючи в свої руки майже всю надресурсну німецьку промисловість. Мачу німецьке вугле і німецьку промисловість до своїх послуг, французькі імперіялісти зможуть в короткому часі підготувати всю необхідну для повалення англійської гегемонії над Європою. Англійський капітал, не бажаючи дати собі вирвати з рук той гегемонії, мусить зараз же заставити Францію відмовити ся від здійснення своїх планів, то значить, забрати назад свою військову з правого берега Рену. Поскільки англійським дипломатам не вдалось ся зробити сего мирним шляхом, то з'являється ся, що тоді Англія погодиться з Туреччиною і передасть всю ту справу до рук своїх генералів. Французька буржуазія покине не зраджує найменшої охоти до того, щоб завернути з тієї дороги, якою пустилась вона іти. Бо Франція скоро не найде такої другої нагоди для здійснення своїх імперіялістичних намірів, як тепер. Тому то давня суперечність інтересів капіталістичної Англії і Франції може з приводу окупації Рурського басейну дуже легко привести до нової світової катастрофи. Вихід нової війни може наступити тільки тоді, коли англійським та французьким капіталістам вдалось ся сполучити серед своїх робітничих мас "високо-культурні" та інші "демократичні" клічі, під якими заставлять вони ті маси класти свої голови за властиві інтереси лондонської і парижської біржі. Німецькі капіталісти відіграють в тій війні тільки таку роль, яку подіють їм Лондон.

Осип Іванович.

Безпосередня причина заняття Рурського басейну.

Французький капітал, вступаючи в світову війну, мав теж і свої власні плани. Німецька промисловість, яка була для англійського поки що тільки поважною конкуренткою, та сама промисловість вже дусила слабшу французьку. Тому то французький капітал, бажаючи стати першорядним світовим чинником, мусив теж в першу чергу знищити німецьке господарство. Оспівуючи ся через Версальський договір, французький капітал тим же не вдоволюся. Йому пригалав ся заповіт його діда, а іменню: добути гегемонію в Європі через знищення Англії. Якими шляхами належало би йти, щоб досягнути цього благородного мету, се показала вже історія Німеччини за останніх тридцять — сорок років. Треба було розвинути французьку важку промисловість, яка могла би побивати англійську, а для того треба окрім Альзасу і Лотарингії мати ще й Рурський басейн. Окрім коксувого вугля, без якого неможливо розвиток важкої промисловості, Рурський басейн має ще й наймодерніший улаштований сталеві заводи, тільки треба їх заставити працювати по планам французьких імперіялістів.

Се є властиві, велико-імперіялістичні плани сучасної капіталістичної Франції. Одною з перших передумов для здійснення тих планів є заняття Рурського басейну.

Такий буржуазний дипломат.

Французька дипломатія розуміла, що займаючи Рурський басейн, натрапить на опір з німецького й англійського боку. Обезброєна Німеччина не могла ставити ніякого

опору. Треба було тільки вичекати догідного моменту, коли Англія буде мати зв'язані руки іншою справою і тим самим не зможе перешкодити Франції в переведенні її плану окупації. Нагода для того найшла ся при кінці минулого року. За немолою допомогою з боку Франції ангорська Туреччина викинула з Анатолії англійського попіхача Грецію і стала зі своєю армією перед Константинополем, який находив ся в руках антантських союзників. Коли Туреччина зажадала віддачі Константинополя, тоді Франція покинула босфорський пролив та полишила саму Англію обороняти свої інтереси в Туреччині, то є турецькі проливи і мусульські нафтові терени. Так прийшло до конфлікту між Англією і Туреччиною, який мав той наслідок, що Англія мусіла звернути свої військи проти турецької армії. Той момент, коли англійські сили були зв'язані на Близькому Сході, Франція вважала найбільш догідним для переведення свого плану окупації Рурського басейну. Щоби прикрити свої властиві імперіялістичні плани, Франція займаючи Рурський басейн трубить на весь світ, що окупація являється ся тільки карою для Німеччини за те, що вона не виплатила своїх воєнних відшкодувань.

Що буде далі?

За останні дні Франція заняла не тільки копальні вугля Рурського басейну, але посулулась ще далі на схід, забіраючи в свої руки майже всю надресурсну німецьку промисловість. Мачу німецьке вугле і німецьку промисловість до своїх послуг, французькі імперіялісти зможуть в короткому часі підготувати всю необхідну для повалення англійської гегемонії над Європою. Англійський капітал, не бажаючи дати собі вирвати з рук той гегемонії, мусить зараз же заставити Францію відмовити ся від здійснення своїх планів, то значить, забрати назад свою військову з правого берега Рену. Поскільки англійським дипломатам не вдалось ся зробити сего мирним шляхом, то з'являється ся, що тоді Англія погодиться з Туреччиною і передасть всю ту справу до рук своїх генералів. Французька буржуазія покине не зраджує найменшої охоти до того, щоб завернути з тієї дороги, якою пустилась вона іти. Бо Франція скоро не найде такої другої нагоди для здійснення своїх імперіялістичних намірів, як тепер. Тому то давня суперечність інтересів капіталістичної Англії і Франції може з приводу окупації Рурського басейну дуже легко привести до нової світової катастрофи. Вихід нової війни може наступити тільки тоді, коли англійським та французьким капіталістам вдалось ся сполучити серед своїх робітничих мас "високо-культурні" та інші "демократичні" клічі, під якими заставлять вони ті маси класти свої голови за властиві інтереси лондонської і парижської біржі. Німецькі капіталісти відіграють в тій війні тільки таку роль, яку подіють їм Лондон.

Осип Іванович.

Безпосередня причина заняття Рурського басейну.

Французький капітал, вступаючи в світову війну, мав теж і свої власні плани. Німецька промисловість, яка була для англійського поки що тільки поважною конкуренткою, та сама промисловість вже дусила слабшу французьку. Тому то французький капітал, бажаючи стати першорядним світовим чинником, мусив теж в першу чергу знищити німецьке господарство. Оспівуючи ся через Версальський договір, французький капітал тим же не вдоволюся. Йому пригалав ся заповіт його діда, а іменню: добути гегемонію в Європі через знищення Англії. Якими шляхами належало би йти, щоб досягнути цього благородного мету, се показала вже історія Німеччини за останніх тридцять — сорок років. Треба було розвинути французьку важку промисловість, яка могла би побивати англійську, а для того треба окрім Альзасу і Лотарингії мати ще й Рурський басейн. Окрім коксувого вугля, без якого неможливо розвиток важкої промисловості, Рурський басейн має ще й наймодерніший улаштований сталеві заводи, тільки треба їх заставити працювати по планам французьких імперіялістів.

Се